

Vångabacken - Hill-rolling..

Lidt nord for Bäckaskog Slot kommer vi til Vångaberget. Et kendt sted for slalomfolket, da det er den højeste skibakke på Hallandsåsen med 600 meter og et fald på 132 meter. Og så ligger slalombakken jo ellers henslængt i dvale hele sommeren. Men ikke mere!

Det skete, at (endnu) en svensker fik en genial ide! Hvorfor ikke udnytte bakken, også når der ikke er sne på den?

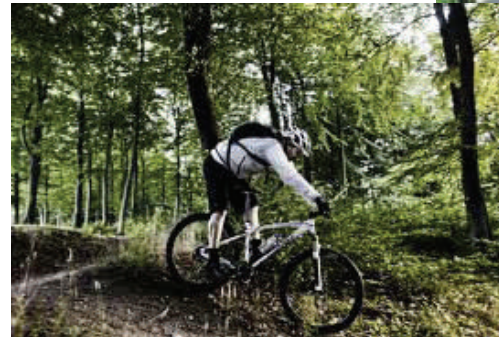
En solid vogn må da kunne køre ned ad bakken uden anden hjælp end tyngdekraften. Og projektet resulterede i den nye "dille" Hill-rolling.

Vi kan dog ikke komme uanmeldt og har derfor sat hinanden stævne her. For der skal flere folk til at hjælpe med denne særlige "sport". En til at skubbe vognen hen til liften, en til at tage imod på toppen, en til at tage tid o.s.v. Det er derfor heller ikke helt billigt, men er man nogle stykker om det, går det endda.

Teambuilding, polterabned, skovtur er typiske grupper, der finder sig til rette her på bjerget.

En mand iført blå keddeldragt og styrthjelm i hver lille solide vogn. Spændt godt fast i sædet med forstærkede rammer over sig, så hvis man vælter (vistnok umuligt!) sidder man sikkert i "buret".

- T-liften trækker dig op ved at T-et spændes ned over en lille bøjle på vognen og du frigør dig, når du når toppen ved at trække i stangen der, lyder instruktionen.

Oppe venter en assistent på at modtage mig og sikre at jeg kommer rigtigt af trækket og bliver skubbet på plads på bakken. Der er kun en vogn på banen ad gangen – ellers kan det hurtigt blive for farligt.

Vognen har ingen motor, men en bremse til hhv. højre og venstre side. Dem skal du bruge, når du kommer ned gennem svingene. Brems i højre side, når du svinger til højre og omvendt! Du kan stoppe ved at træde begge bremses ned samtidigt. Du får 3 gennemløb. Det første lærer du vogn og terræn at kende. Så følger første tidstagning og derefter andet gennemløb på tid. Fuldstændigt som var det en slalomkonkurrence.

Instruktionen er tilendebragt – og lad os så komme i gang!

Jeg bliver skubbet hen til trækket og langsomt trækkes jeg op på bjerget.

Første tur går helt fint. Jeg kan både dreje til venstre og højre og bremse – og så skal jeg huske at gå venstre om røde flag og højre om de blå. Hvor meget fart kan jeg mon få på uden at skride ud – eller vælte? Jeg bremses knapt så meget. Nu er der "fart" på. Jeg "flyver" over hullerne i banen og er lige ved at ramme et rør, der ligger midt i banen – eller var jeg kommet for langt ud?

Første gennemløb på tid. Jeg bliver lidt mere vovet. Bremses ikke så meget – men vil ikke miste følelsen af, at det endnu er mig, der har styr på tingene. Jeg skrider lidt ud i svingene og det er faktisk ret så sjovt. Nede på 90 sek. Ikke så ringe endda!

Om sommeren er Vångabakken i øvrigt også et yndet træningssted for mountainbike.

Her findes en meget halsbrækkende cykelløkke – som der skal mere end artistiske evner til at gennemføre. Her er hop på flere meter og smalle skinner at balancere på.

Men her kommer mange danske mountainbikers for at træne og konkurrere ...

Kilde. Rejseavisen.dk